

Bed and Breakfast en het blijе gevoel

Freddy Schuurman

Dit briljante idee is onlangs gepubliceerd in het clubblad van sv Almelo. Onze club kan ook profiteren van deze creatieve constructie. Er gaan al geruchten dat Anne zijn huis zijn bank ter beschikking stelt. (red.)

Op de naar mijn gevoel onrustig verlopen jaarvergadering werden er voordelen opgesomd over De Schelf, het wijkgebouw in de Schelfhorst, dat eventueel volgend jaar de nieuwe locatie wordt. Volgens mij zijn er nog meer voordelen, namelijk geen last meer van vogelpoep! Als je de auto onder de bomen zet bij Vislust dan kun je de volgende dag naar de wasstraat. Op de nieuwe locatie zijn er geen kraaien. Ook een getapt biertje (geen bokbier) behoort daar tot de mogelijkheden en dat is iets wat mij dan weer enorm aanspreekt. Zo zijn er wel meer persoonlijke voordelen. Met 2 minuten lopen ben ik op de Schelf en ik schat dat ik met een kwartiertje weer thuis ben. Maar nu komt het belangrijkste voordeel!!! De schaakvereniging kan er financieel beter van worden! Hoe dan? Welnu, omdat ik zeer dicht in de buurt woon ontstaat de mogelijkheid dat men bij mij kan overnachten. Als ik het goed begrepen heb sta je half twaalf al weer buiten en als je dan nog zin hebt om te schaken kan dat heel goed bij mij. Maar ook bijvoorbeeld als de auto het niet meer doet, u teveel gedronken hebt, er een halve meter sneeuw ligt of u gewoon niet naar huis wilt (ik ken een paar

partners van onze leden).

Vandaar dat ik volgend jaar start met een, ik kan wel zeggen, luxe Bed and Breakfast accommodatie, genaamd "De Vretschuur".

Naast een comfortabel Auping bed krijgt u een ontbijtbuffet. Voor de duidelijkheid: niet naast maar gewoon 's morgens in de kamer.

Natuurlijk zijn hier enige kosten aan verbonden maar dat doen we als volgt:

U betaalt 25 euro en dit geld schenk ik aan de schaakvereniging. Deze schenking is fiscaal aftrekbaar. Dit betekent dat ik $42\% = 10,50$ euro van de Belastingdienst terug krijg. Deze 10,50 euro schenk ik weer aan de schaakvereniging en dus krijg ik afgerond 4,40 euro terug. Ook dit schenk ik weer hetgeen 1,85 euro oplevert. Zo doorgaande kom ik zo'n beetje uit op 42 euro dat de schaakvereniging binnen krijgt. Als elke week iemand dus bij mij komt logeren hou je aan het eind van het jaar 40 (schaakweken) x 42 euro 1680 euro over! Overnachten er 2 personen dan is dit 3360 euro! En stel je voor dat we 's nachts een toernooitje houden.....Maar we gaan van het gemiddelde uit.

De totale contributie die onze vereniging ontvangt voor het seizoen 2009-2010 wordt begroot op 6900 euro. Hiervoor betalen we per lid 100 euro.

De contributie hoeft dan nog maar 52 euro te zijn!!!!!! Elk schaaklid bespaart dus 48 euro. Terwijl de overnachting maar 25 euro is, en er dus een winst is

van 23 euro. Van deze 23 euro betaal je 10 euro aan mij en de andere 13 euro schenk je aan de schaakvereniging. Die houdt hier dan ongeveer 1000 euro aan over! Hoeveel consumptiebonnen kun je hiervoor wel niet verstrekken? De schenking door jou, van de laatstgenoemde 13 euro, betekent volgens de hiervoor vermelde berekening een fiscaal

voordeel van 6 euro! En...vergeet niet de gratis overnachting en de gezellige schaaknacht! Overigens zou je die 6 euro kunnen besteden in "De Vretschuur" alwaar bijvoorbeeld een biertje slechts 1 euro kost.

Kortom, de schaakvereniging blij, jij blij, ik blij. Iedereen blij!

Uit de oude doos

Een genadeloze apotheose in de wouden van Hengelo (nr. 80) *Luppo Smook*

Sommige mensen hebben ook altijd geluk. Neem nou bijvoorbeeld Ruud Heuvelman. Omdat om onverklaarbare redenen iedereen op de wachtlijst afzegde mocht hij zomaar invallen bij de laatst externe wedstrijd van het roemruchte vijfde team. Ik haalde hem zelfs nog op met de auto. Onderweg praat ik hem nog moed in omdat hij nogal twijfelt of hij wel waardig is voor het vijfde. Tja, daar moest ik natuurlijk een beetje jokken, omdat ik van zijn drinkgewoonten nog niet zo onder de indruk ben. Ik neem maar aan dat dat wel goed zit als hij maar de eerste rondjes trakteert.

Dat maakt namelijk veel goed bij het vijfde. En tegen wie mag Ruud spelen? Ja hoor, aan bord 5 recht tegenover onze Ruud. Terwijl overal nekwervels krakend worden omgedraaid om tenminste een blik van haar prachtige gouden haren op te mogen vangen zit Ruud daar precies recht tegenover haar, te glunderen van oor tot oor.

“Ja”, lacht ze stralend, “ik ben net gebeld dat ik hier even moest komen invallen maar ik kan niet zo goed schaken hoor, leuk he.” Om mij heen hoor ik diverse tanden knarsen en ik geloof zelfs dat Jos

een kroon doormidden bijt, terwijl hij worstelt met de doorslaande aanval van zijn tegenstander, want dat is natuurlijk wel zo'n taaie ouwe HSC'er, zo een die liever op een brancard naar huis wordt gedragen dan dat ie verliest van een Enschedeër.

En Karel en René zijn ook al zo stil vanavond. Daar gaat het ook niet zo best mee. Of zou het besef zijn dat dit de laatste avond is van het vijfde team? Het bestuur van Max Euwe schijnt beslist te hebben dat er wordt ingegrepen: volgend jaar mogen er alleen nog mensen in vijfde spelen die frisdrank drinken. Alleen Ruud Braker schijnt zich dan ook wel weer goed te vermaken aan bord 6. Terwijl Ruud Heuvelman en het meisje gezellig beginnen te keuvelen over schaken en diverse uitgaansmogelijkheden in Hengelo besluit ik me stevig vast te bijten in mijn tegenstander. Het is rustig bij HSC vanavond, erg rustig.

Maar ineens gebeurt er iets onheilspellends. Het is net zo'n science fictionfilm van Steven Spielberg; de stukken op mijn bord beginnen ineens te trillen, de lampenkappen schommelen aan het plafond, er komt een zwaar brommend geluid op ons af en net als ik denk dat we gaan worden opgestraald voor verregaande medische experimenten om onze zwakke plekken te achterhalen schiet het door me heen: Natuurlijk!! Het is slechts de trein! Ze hebben in Hengelo het denksportcentrum pal naast de spoorbaan naar Enschede gebouwd, HA-HAHA. Ja zo maak je elke keer weer wat

mee in de vierde klasse A van de SBO. Ik kan dan ook alle nieuwe leden van Max Euwe hartelijk aanbevelen om volgend jaar extern te gaan spelen.

In de boerderij van Stokhorst was het zo gezellig dat ik om half twee nog een polka stond te dansen met Gerrit Hendriks. Maar Gerrit is dan ook van Lonneker, en daar weten ze wel plezier te maken tijdens het schaken.

In Denekamp zijn we vervolgens overvallen door de vliegende dopingbrigade van de SBO maar man wat was het daar gezellig daar aan de koffiebar. Maar Hengelo of all places, het moet maar eens eerlijk gezegd worden, Hengelo heeft voor ons dit jaar alles geslagen.

In Hengelo weten ze wel waar Abraham de mosterd haalt. Tjonge jonge, wat ze daar niet allemaal aan de bar verkopen! Ongelofelijk, ik beveel Greetje en René van het Terphoes bij deze dringend aan om spoorlags eens bij HSC een kijkje in de keuken te gaan nemen. Waar krijg je nou nog een koekje bij de koffie? En nee, nee geen droog biscuittje hoor, een echt lekker roomboterkoekje, die je zelf mag pakken uit een grote trom die op de bar staat. Als je een beetje handig bent kun je zelfs een koekje extra smokkelen! En dat is nog lang niet alles: welnee!

Het was ongeveer kwart voor negen, en ik denk ineens: wat ruik ik toch? Zit er ineens iemand naast me patat met mayonaise te eten! WAUW! Echte verse frietjes!! Vanuit het keukentje hoorde

ik nu ook duidelijk het gespetter van frituurvet, en even later kwam de lieflijke barjuffrouw aan mijn overbuurman melden dat zijn loempia nu ook bijna gaar was. WAT? Loempia's hebben ze ook al?? Mijn hemel, had ik daarvoor nou net thuis een complete maaltijd naar binnen gewerkt om te merken dat ze bij HSC een volledig Petit restaurant beheren? Ik kan ons bestuur slechts één ding adviseren: komend jaar moet er met het Terpoes stevig worden onderhandeld over meer warme snacks tijdens de clubavonden! En anders laat het vijfde zicht collectief inschrijven bij HSC! Je merkt er direct de resultanten van, bleek maar weer. Rond negen uur sloeg Karel een stuk van zijn tegenstander waarna deze toch maar opgaf. Zo, zei Karel, op naar de bar! Daar hebben we hem niet meer vandaan weten te krijgen totdat ik om half 1 moedeloos maar naar huis ben gegaan. De frituur begon direct weer op volle toeren te sputteren.

Het meisje van Ruud Heuvelman had er ondertussen ook wel genoeg van gekregen en liet zich gewillig oprollen door onze invaller. Met een schalks 'Nou doe!' zweefde ze de zaal uit, onze Ruud toch wel in blozende verwarring achterlatend. Je zag hem gewoon denken: gaat dat altijd zo met het vijfde team?? Dan wil ik volgend jaar ook wel extern spelen! De tegenstander van Ruud Braker was helaas niet onder de indruk van Ruuds gambietspel en maakte er om kwart over negen ook maar een eind aan. Blevén Jos, René en ik over, ploeterend tegenover de dichards van Hengelo. René zat

er helaas niet zo fris bij als anders, hij was wat wijtes om de neus en wilde eerst ook helemaal geen bier drinken. Kijk dan is er natuurlijk wel iets aan de hand met Rene, wa ik je brom. In de opening verloor hij een stuk en dat is dit jaar nog niet eerder voorgekomen bij ons Rene. Hoewel we hem nu ook van alle kanten bier en patat probeerden toe te stoppen, het mocht helaas niet baten. Rond 22.00 uur was het al gedaan met onze anders zo trouwe rots in de branding.

Terwijl Rene naar de anderen aan de bar sjokte leek er ineens echter een twinkeling in zijn ogen te komen. JA, ze hadden ook bitterballen!! Met van die dikke mosterd, die zo lekker scherp midden op je tong brandt!! Ineens was Reneetje weer de oude, terwijl hij tegen Ruud direct begon te vertellen: "Er komt een vrouw bij de dokter en die zegt..." De rest ging voor mij helaas verloren door het gespetter van het frituurvet en het gesteun van Jos naast mij.

Jos begon steeds roder aan te lopen omdat hij en zijn tegenstander de boel helemaal in elkaar hadden geschoven en er steeds minder natuurlijke zetten overbleven die niet direkt verloren. Daarom, en omdat Jos ook wel een patatje wilde, kwam hij iets later bij mij vragen of hij al remise mocht geven. Ik zei dat dat een beetje overdreven was, om kwart over tien met nog 14 pionnen op het bord. Jos mokte naar de bar om even een verse pils te halen en werd daar warm onthaald door Karel en Rene die al aardig plezier hadden gekregen met de barjuffrouw.

Mijn eigen stelling zag er ondertussen om eerlijk te zijn wel aardig uit maar ik kreeg mijn tegenstander maar niet op de knietjes. Hoewel ik meer dreiging ontwikkelde (zoals altijd) slaagde ik er niet in door te drukken. Toen ik door een absolute blackout eerst een kwaliteit wegaf (overkomt me anders nooit!) en daarna ook nog misrekende over de snelheid an een doorgebroken pion van mijn tegenstander kon ik het verder wel shaken. Hoewel ik de partij daarna nog een half uur wist te rekken was er geen houden meer aan.

Naast me kwam Jos terug van de bar en verslikte zich prompt in zijn pils toen hij mijn stelling zag: “Wat is er nou allemachtig gebeurd?” Vroeg hij helemaal wit wegrekkend! Het onvermijdelijke drong tot hem door: nu moest hij wel zijn potjeremise stelling doorspelen om onze winst zeker te stellen. Terwijl twee hoofden (Jos en ook zijn tegenstander) mij steeds kwader begonnen aan te kijken gaf ik mijn tegenstander waardig een hand, bood hem nog een pilsje aan vertrok met hem naar de gezellige bar. Het gepruttel van Jos was daar gelukkig niet echt meer te horen, dat is toch ook niet gezellig als je lekker aan de bar staat, zeg nou zelf!

Terwijl Jos zich door een hopeloze remisestelling probeerde heen te vechten hadden wij aan de bar de grootste lol. Onvermijdelijk gingen onze mijmeringen terug naar al die roemrijke gevechten die we met het vijfde dit seizoen hebben geleverd. “Weet je nog” bralde Rene, “die

keer in het Terphoes tegen Denekamp? Wij keken elkaar niet-begrijpend aan en fronsten onze wenkbrauwen maar Rene had het niet meer door. “Jongens, wat was dat toch mooi!” verzuchtte Rene tenslotte. En zo dronken we daar aan de bar nog mening biertje en rolden er nog diverse gehaktballetjes de keuken uit. Zo nu en dan liep iemand van ons nog even naar Jos om hem te manen nu toch snel eens de partij te beslissen. Niet dat het er van kwam, maar toch, de winst stond op het spel! Uiteindelijk moesten we er toch in berusten dat ook deze laatste match voor ons vijfde verloren ging.

Als laatste zijn we daardoor geëindigd in de 4e klasse van de SBO. Ach, sprak Karel de historische woorden aan de bar, je kunt toch ook niet altijd maar winnen, nietwaar! Zo borrelden we nog een tijdje door, pratend over al die spelers die het vijfde team dit seizoen de nodgie kleur op de wangen gaven: Jasper de Jong, die zo moest boeren van de Sevenup, Iris van Houweligen die achter het bord veranderde in een echte tijgerin, Sami Avci die we bijna als een vast teamlid gingen beschouwen zo vaak is hij ingevallen, Mark Venema een echte knokker, Robert Aalbers die nog veel harder kon knokken, Ruud Heuvelman, de bofkont. Het was hebben we nog een keer weer gelachen om Anne Veltman die zo graag bij ons wilde invallen maar niet mocht omdat hij te goed is! En om Marinus Waanders die maar niet begreep waar de consumptienonnen van het vierde team zijn gebleven! Uiteindelijk begon Harry Broeken woeste beweging-

gen te maken om ons maar naar buiten te krijgen want hij wilde nu ook wel eens naar huis. Terwijl het vijfde team van dit seizoen 1999/2000. Het bestuur kan ons nog meer vertellen, het vijfde team gaat nooit verloren! Namens Jos Snuverink,

Rene Vermaning, Karel Snuverink, Ruud Braker, Dick van der Starre en ondergetekende. Dank voor de support en tot volgend jaar!

Quotes

De redactie

Evert: Die Mostertman is echt relaxed, dat zie je ook wel aan z'n kapsel.

Tim: Ja, ik zag het lijk al drijven.

Floris: Het was meer een opmerking voor als Anne in de buurt is, maar mooi dat jij nu hapt Jessica.

Jasper: De strijd is pas afgelopen als de dikke vrouw zingt.

Ben je van E.N.O. ?

Ferdinand: Nee, helaas niet.

Anne: Je moet wel mee naar het schoolschaken om kinderen te lokken.

Serveerster: De rekening? M'n eigenaar is er mee bezig.

Floris: Hij is wel IM, maar wel een labiele.

Ronald: Welk spel is dit? Hè, wat zeg je? Zeg nou, wat zijn we hier aan het doen? Zeg dan!

Dick: Dat is een naakte vrouw en dat is een naakte vrouw en ik vind ze allebei heel mooi.

Wouter: Laten we gestructureerd beginnen en dit (Jessica's hele plan voor de nieuwe competitie) eerst allemaal weg gooien.

Siegbert Tarrasch: Ik heb altijd een beetje medelijden met mensen die schaken niet kennen. Schaken heeft net als liefde en muziek de kracht om mensen gelukkig te maken.

Artikelencompetitie

van de redactie

Achim	Twee korte stukjes is samen goed voor	1 punt
Dick	Dubbele kopij maar toch ook weer vele dubbele spaties.	1 punt
Jarich	Een mooi lang verslag, al is het door alle diagrammen.	1 punt
Fred	Had meer punten opgeleverd als het stuk niet eerst in het clubblad van Almelo was geplaatst	1 punt
Anne	Net op de valreep een standaardverslag, goed voor	1 punt
Evert	Erg leuk, maar net iets te kort voor meer dan	1 punt
Jessica	Onze redder in nood met een goed interview!	2 punten
Floris	Veel te laat, maar de kwantiteit maakt dit ruimschoots goed	3 punten

Jarich en Fred krijgen 1 bonuspunt voor het minder laat inleveren van hun stukje dan de rest.

Dit brengt de tussenstand op:

Bart, Oscar, Pieter, Mateo, Achim, Jeroen, Hans, Vincent	1 punt
Paco, Laurens, Fred, Jessica	2 punten
Jarich, Achim, Christian, Dani, Evert	3 punten
Anne, Jochem	4 punten
Dick, Tim, Floris	5 punten

En dan nog de vooruitblik op het volgende clubblad:

Het Nederlands kampioenschap schaakvoetbal

Stukjes over alle leuke zomertoernooien waar onze leden aan deel gaan nemen

En nog veel meer leuke stukjes van nieuwe auteurs

De deadline is 1 november. Bonuspunten zijn te behalen door uw stukjes voor 1 oktober in te leveren.

OP DE BESTUURSVERGADERING

